

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף סו.

תוד"ה כתוב, בבאור תירוצו עי' במקנה קידושין לח. בתוד"ה אקרוב, ועי"ש בכל דבריו. **רש"י ד"ה מצה**, עי' קרן אורה ורש"ש, ועוד פירוט לשיטת הבייתוסים- עי' רמב"ם תמו"ס ז' יא', ובמיוחס לרשב"א כאן, ועי' פנים יפות ויקרא כג' טו'.

מצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי, ועי' שו"ת מהר"ש הלוי או"ח ה' אי סופר זה בלא זה יכול לברך, ועי' פ"ח או"ח תפט' א' וכנסת הגדולה שם, ועי' ח' הגרי"פ על סה"מ לרס"ג נא', ועי"ש שיטות הראשונים אין היה מונה את השבועות אי בכל יום או בסוף שבוע, או שלאחר שבוע מונה רק את השבועות השלמים וסך הימים.

זכר למקדש הוא, ולענין ספירת העומר בזמן הזה, עי' רש"י ותוס' כאן ובעה"מ בפסחים קכא: שהוא דרבנן עי"ש בר"ן, ודעת הרמב"ם תמו"ס ז' כב-כד שהוא מן התורה, וביארו עי' במפרשים כאן קרן אורה ושפת אמת, ועי' אור החיים ויקרא כג' ו', ועי' ח' הגרי"ח על הש"ס שמג', ועי' אור שמח על הרמב"ם שם, ובחי' הגרי"ז כאן.

תוד"ה זכר, במה שכתבו שניתן לברך על ספיה"ע בספק חשיכה כיון דהוי מדרבנן, עי' ישר וטוב ועולת שלמה שהקשו דהוי דבר שיש לו מתירין שאם בדרבנן אסור? בישר וטוב תי' דכיון שהיו מתפללין ערבית מבעו"י אם לא יספור יילך לביתו וישכח, ובעולת שלמה תי' דבספק מצוה דרבנן לא אמרינן דבשלו"מ רק בספק איסור, עי' קה"י י ברכות, ויש שפירשו הטעם דבמצוה יש לו ענין דזריזין מקדימין וכו', שערי ציון ג' א' א', ועי' בדבריהם למה לא הוי ספק דאורייתא דברכה שאינה צריכה. ולספור כשמסופק באיזה יום נמצאים לא שייך סברא זו דספק דרבנן לקולא, עי' שערי יושר ח"א שער הספיקות ה', ודבר אברהם שו"ת ח"א לד' א'.

עוד שם בתוס' במה שהביאו שיטת הבה"ג דספירה כשירה בדיעבד ביום ופליג עליה, עי"ע רשב"א וריטב"א מגילה כא. ובתוס' שם כ: ד"ה כל, ורש"ש שם, והנה לקמן עב. איתא במשנה 'ואם נקצר ביום כשר' ורוב הראשונים פירשו דהכוונה שקצר העומר מבעוד יום קודם זמנו, אמנם עי' עוניו"ט או"ח מג' ואבן האזל תמו"ס ז' וז' דאיירי ביום שאחרי ויש משם ראייה שספר ביום יצא בדיעבד, ועי"ע ירושלמי מגילה ב' ז'.

עוד הביאו שם בתוס' בשם הבה"ג דאם שכח ביום ולא ספר כשר, ועי' ח' הגרי"ז דהוא נלמד מתמימות, ועי' קרן אורה מה שהקשה, ועי' בית הלוי ח"א סי' לט', ועי' תרומת הדשן ח"א לז' דבספקצאי שכח לספור כשר, ועי' פרי חדש או"ח תפט' ז'.

כדי לקיים בה מצות קלי, והאם היא מגוף המצוה או רק הכשר מצוה עי' נתיבות הקודש, ועי' מנחת חינוך שב' י' אם זה מעכב, וברמב"ם תמו"ס ז' ח-ט משמע דמעכב.

וחל"א בקנים ובקולחות חובטין אותן, ועי' רש"י דהיה לה, וביאר בקרן אורה דחכמים לשיטתם דחובטין לפני קליה, ועי' ח' הגרי"ז דהוא שלא תתמעך וכמו שפי' רבינו

גרשם, ועי' פיה"מ לרמב"ם.

ופטור מן המעשר, ופרש"י דהיה מירוח ברשות הקדש, ובמקדש דוד סי' לה' הקשה דלקמן עו: נלמד מקרא ד'ולקח סולת ואפית אותה דיש להקדיש את המנחות בזמן שהם סולת?

ותי' דהיו מתנים דחלק התבואה שיוקרר לא יקדש עד אחר שיהיה סולת עי' בדבריו, ועי' קרן אורה בע"ב תוד"ה אומר.

ע"ב

אין אור לשון קלי אלא דבר אחר, ועי' פרש"י שנחלקו האם יכול לקיים קלי באש עצמה או בעי דבר אחר, וביאר בחי' הגרי"ז דלפי זה נחלקו ר"מ וחכמים בשני דברים שאינם שייכים חד לאידך, א. האם הקלייה לפני החבטה ב. האם שייך לעשות הקלייה באש עצמה, ועי' מה שהביא מפירוש המשניות לרמב"ם ומה שביאר בדבריו.

תוד"ה אומר במה שהקשו דלפי זה איך הקריבו מהטבל הא בעי ממשקה ישראל? עי' שיטמ"ק בתוס', ובמעין גנים תי' שאיירי במכניס במוץ שלה כדלקמן דמה"ת פטורה ממעשרות, ועי' מקדש דוד לג' ג' שדחה דבריו, ועי' טהרת הקודש שדן אי חל דין טבל על חדש, עי' עולת שלמה קרן אורה ושפת אמת, ועי"ע נתיבות הקודש שמה שלא נאסר לישראל קודם הקדישו אין בו דין 'ממשקה ישראל'.

ועי' טהרת הקודש ועולת שלמה למה לא הקשו התוס' על עצם אכילת הכהנים.

רבי עקיבא מחייב וכו', ולפי זה יוצא שלא היו מקדישין רק את העשרון שבסוף, וקשה הא זה תלוי במחלוקת אי יש ברירה או לא, ועי' עולת שלמה דהכריח דלר"ע באמת יש ברירה, ובחמדת דניאל תי' דמקדישין את ה'גרש' שזה החלק הברור ביותר כבר עכשיו **מירוח הקדש פוטר**, ועי' פרש"י וקשה הא כה"ג פטור מטעם לוקח, עי' נתיבות הקודש, ובישר וטוב על תוד"ה מירוח.

מירוח עכו"ם תנאי, ומדברי רש"י ועוד נראה דתלוי במחלוקת גיטין מז. אי יש קנין לעכו"ם בא"י או לא, עי' תוס', אמנם בתוס' שם כתבו דאין המחלוקת תלויות זו בזו, ועי' כאן קרן אורה ושפת אמת, ובחי' הגרי"ז, ועי' חזו"א שביעית א' ז'.

בתוד"ה מירוח, מה שכתבו לשיטת ר"מ שמכירת שדות חמורה ממכירת בתים דס"ל יש קנין, עי' תוס' ע"ז כא. ד"ה הא, ובחזו"א יו"ד סה' ד'.

עוד בדין מירוח עכו"ם עי' בכורות יא: ברש"י ותוס' שם, ועי' רמב"ם תרומות א' יא' ובחי' רבינו חיים הלוי ביכורים ה' טו', תוס' קידושין מא:, ובחי' הגרי"ז כאן תוד"ה מירוח **ומשל כל על של כל**, עי' פרש"י, ובתוס' בכורות יא: כתבו דלדעת ר"ת איירי בעכו"ם המפריש משלו על של ישראל, ועי' בישר וטוב.

תוד"ה רבי, עי"ע תוס' גיטין כה. וברמב"ן והרשב"א חולין יד.

לע"נ מרת רחל בת רבי אלתר יהודה ע"ה נלב"ע ו' מרחשוון תשסח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.